

Sygn. akt III A Ua 907/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grażyna Szyburska-Walczak
Sędziowie:	SSA Jacek Witkowski (spr.) SSA Jarosław Błaszczak
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku T. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o emeryturę

na skutek apelacji T. Ż.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 7 maja 2012 r. sygn. akt IX U 374/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 maja 2012r. sygn. akt IXU 374/12 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił odwołanie T. Ż. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 13 lutego 2012r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawca T. Ż. (ur. (...)) na dzień wydawania zaskarżonej decyzji z dnia 13.02.2011r. wnioskodawca miał ukończone 60 lat.

W dniu 17.01.2012r. złożył wniosek o prawo do wcześniejszej emerytury. Wnioskodawca ma udowodniony staż pracy w wymiarze 28 lat, 3 miesiące i 25 dni.

Strona pozwana nie uznała okresu pracy wnioskodawcy od 1979r. do 14.02.1990r. w warunkach szczególnych. Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Od dnia 15.02.1990r. do nadal pozostaje w zatrudnieniu w (...) Spółdzielnia Pracy Usług (...) we W..

Wobec tak poczynionych ustaleń Sąd orzekł, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazuje, iż wnioskodawca bezpośrednio przed dniem ustalania prawa do emerytury wykonywał pracę na rzecz (...) Spółdzielni Pracy Usług (...) we W.. Wnioskodawca okoliczności tej nie kwestionuje.

Tym samym Sąd uznał, że organ rentowy słusznie stwierdził, że wnioskodawca na dzień wydania decyzji nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy z (...) Spółdzielnią Pracy Usług (...) we W..

Wobec tego, że wnioskodawca nadal pozostaje w stosunku pracy, Sąd nie badał spełnienia kolejnej przesłanki wynikającej z art. 184 w/w ustawy, poprzez ustalenie, czy zatrudnienie wnioskodawcy w spornym okresie czasu było pracą świadczoną w szczególnych warunkach.

Na marginesie uznać Sąd podkreślił, że nie jest władny w niniejszej sprawie ustalać, czy wykonywana przez wnioskodawcę praca w spornym okresie była pracą w szczególnych warunkach. Ustalenie przez Sąd okoliczności, że w danym okresie czasu wnioskodawca świadczył pracę w szczególnych warunkach jest warunkiem przyznania prawa do emerytury, wyłącznie w sytuacji spełnienia wszystkich łącznie enumeratywnie wskazanych okoliczności wart. 184 w/w ustawy. Sąd ustala prawo do świadczenia z uwagi na łączne spełnienie przesłanek warunkujących przyznanie tego prawa, a nie z uwagi na odrębne spełnienie każdej z nich.

W sprawach o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, niedopuszczalne jest wydanie wyroku o treści ustalającej istnienie jednej z przesłanek. Żądanie przyznania prawa do świadczenia z istoty swojej nie może zostać rozstrzygnięte w części. Nadto sąd w postępowaniu w sprawach z ubezpieczeń społecznych wydaje rozstrzygnięcie co do prawa do świadczenia poprzez oddalenie lub uwzględnienie odwołania od decyzji organu rentowego w przedmiocie tego prawa, a nie w postaci ustalenia jednej z przesłanek pozytywnego rozstrzygnięcia.

Z wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości i domagając się zmiany wyroku poprzez przyznanie prawa do świadczenia lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawca podniósł, że domaga się ustalenia przez Sąd, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Apelujący zarzucił że zaskarżył decyzje z dnia 13 lutego 2012r. w części dotyczącej braku udowodnienia do dnia 1.02.1999r. wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Natomiast fakt nie rozwiązania przez niego stosunku pracy nie był kwestionowany. Tym samym w ocenie skarżącego Sąd wyszedł poza żądanie i rozpoznał ją w ramach zarzutu który nie został przez niego podniesiony. W ocenie apelującego skutkowało to nie rozpoznaniem przez Sąd I instancji jego odwołania. Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżący wniósł o uwzględnienie apelacji i ustalenie, czy wnioskodawca legitymuje się wymaganym okresem pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie prawidłowe postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał wyrok zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Jednocześnie Sąd ten, w sposób wyczerpujący przedstawił motywy

wydania zaskarżonego wyroku ze wskazaniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia. Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje argumentację przedstawioną przez Sąd I instancji i bez potrzeby ponownego jej cytowania przyjmuje ją za własną.

Przechodząc do rozważań w pierwszej kolejności podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w zw. § 2, 3 i 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.) ubezpieczonemu – mężczyźnie urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura jeżeli osiągnął wiek emerytalny (60 lat) oraz w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej (1 stycznia 1999 r.) osiągnął 25-letni okres zatrudnienia, a w tym co najmniej 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Emerytura, o której mowa w cytowanych przepisach przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej).

Z cytowanych przepisów wynika zatem, że wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury ze względu na pracę w warunkach szczególnych muszą być spełnione łącznie, a niespełnienie którejkolwiek z nich wyłącza możliwość przyznania prawa do tego świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie zostało wykazane, że wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o prawo do świadczenia emerytalnego, jak również w trakcie postępowania sądowego, nie rozwiązał stosunku pracy. Sam wnioskodawca potwierdził tę okoliczność będąc słuchanym przez Sądem w dniu 7 maja 2012 r. przyznając, że w dalszym ciągu pracuje w Spółdzielni Pracy i Usług (...) jako mistrz kominiarski.

Oznacza to, że już na wstępnym badaniu sprawy możliwym jest stwierdzenie, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich przesłanek określonych w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, warunkujących przyznanie prawa do emerytury.

Jednym z warunków uzyskania prawa od emerytury na podstawie powołanej przepisu jest bowiem rozwiązanie stosunku pracy przez ubiegającego się o prawo do świadczenia.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że słusznie Sąd Okręgowy stwierdził, że zbędne stało się badanie spełnienia przez wnioskodawcę pozostałych przesłanek niezbędnych do uzyskania prawa do emerytury.

Jak już wyżej wspomniano i jak wyjaśnił to w sposób obszerny Sąd I instancji, przesłanki nabycia prawa do świadczenia emerytalnego z tytułu pracy w warunkach szczególnych muszą być spełnione łącznie. Kwestia posiadania przez wnioskodawcę wymaganego stażu pracy w warunkach szczególnych stała się więc bezprzedmiotowa wobec nie rozwiązania przez niego umowy o pracę.

Nie ma natomiast możliwości, jak również podstaw prawnych do przeprowadzenia postępowania sprowadzającego się jedynie do ustalenia, czy wnioskodawca w istocie legitymuje się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych.

Niniejsze postępowanie bowiem ma na celu zbadanie poprawności decyzji organu rentowego z dnia 13 lutego 2012r, którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury.

Przedmiotem postępowania jest zatem zbadanie, czy organ rentowy zasadnie odmówił wnioskodawcy tego prawa. Badanie to polega na ustaleniu, czy wnioskodawca spełnia wymagane prawem warunki do przyznania mu prawa do wnioskowanego świadczenia. Przy czym, jak już wyżej zostało podkreślone, prawo do emerytury ubezpieczony

może nabyć tylko i wyłącznie wówczas, gdy spełnione zostaną wszystkie przesłanki łącznie. Skoro Sąd ustalił, że wnioskodawca pozostaje nadal w zatrudnieniu, brak było podstaw do badania dalszych przesłanek.

Z uwagi na fakt, że postępowanie odrębne, jakim jest postępowanie w sprawach z ubezpieczeń społecznych nie przewiduje „wniosku o ustalenie stażu pracy” nie jest możliwym uwzględnienie żądania wnioskodawcy, o dokonanie takiego ustalenia, w oderwaniu od treści decyzji, a tym samym przedmiotu toczącego się postępowania, jakim jest prawo do emerytury. Tym samym zarzuty podniesione przez wnioskodawcę w apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny, podzielając stanowisko Sądu I instancji, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację wnioskodawcy, jako bezzasadną.

K.S.